

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมมิติเป็นกลวิธีวัดวิธีหนึ่งที่ใช้ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างและความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคลกับสมาชิกในสังคม (Kumer and Treadwell, 1997) วิธีการนี้มีบทบาทสำคัญทางการศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางสังคมของเด็กในโรงเรียน เนื่องจากกิจกรรมที่กระทำในโรงเรียนส่วนใหญ่เกิดขึ้นในห้องเรียน ซึ่งถือเป็นหน่วยย่อยของสังคมที่สำคัญสำหรับเด็กในการแสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับการคบเพื่อน พฤติกรรมการเป็นผู้นำผู้ตาม ตลอดจนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งในแต่ละกลุ่มเด็กก็อาจจะแตกต่างกันออกไปตามบุคลิกภาวะและสิ่งแวดล้อม

การศึกษาความสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กนั้นจะมีความแตกต่างกันไปตามพัฒนาการทางสังคมของเด็กแต่ละวัย สำหรับในช่วงวัยเด็กการทำสังคมมิติจะมีความสำคัญมาก เนื่องจากในวัยนี้จะมีปฏิสัมพันธ์และพัฒนาการกับเพื่อน ๆ วัยเดียวกัน ซึ่งในช่วงนี้ยังไม่มีความมั่นคงในการคบเพื่อนมากนัก มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของเด็กวัยนี้บ่อยครั้ง แต่เมื่อเด็กมีอายุที่เพิ่มขึ้นประกอบกับมีบุคลิกภาวะที่สูงขึ้น ความสัมพันธ์ในกลุ่มสังคมหรือกลุ่มเพื่อนจะมีความมั่นคงเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ จนกระทั่งเมื่อถึงวัยรุ่นซึ่งมีบุคลิกภาวะทางร่างกายและพัฒนาการทางสังคมสูงขึ้นอีกระดับหนึ่ง แต่เนื่องจาก เด็กในวัยนี้จะมีอิทธิพลของบทบาททางเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง อันอาจจะมีส่วนทำให้ความสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กเปลี่ยนแปลงได้เช่นกัน ดังนั้นการทำสังคมมิติจึงต้องศึกษาตามช่วงวัยของอายุ เพื่อสังเกตพัฒนาการและความเปลี่ยนแปลงทางสังคมของเด็กแต่ละวัย (K. M. Evan, 1966)

การสร้างเครื่องมือในการวัดทางสังคมมิติต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ค่านิยม จุดมุ่งหมาย มาตรฐาน และปกติวิสัย ซึ่งเกิดขึ้นอย่างเด่นชัดนับตั้งแต่บุคคลเหล่านั้นเริ่มมีปฏิสัมพันธ์เป็นกลุ่ม ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานในการพิจารณาวิธีการวัดทางสังคมมิติมีดังนี้ (Moreno, 1953)

- 1) ผู้ตอบมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ๆ ตั้งแต่ 1 สถานการณ์สังคมขึ้นไป
- 2) สถานการณ์สังคมที่เลือกมาใช้ในการวัดทางสังคมมิติจะต้องสะท้อนคำตอบที่

เกิดจากความรู้สึกที่แท้จริง

- 3) ผู้ตอบมีแรงจูงใจและมีความจริงใจในการตอบ
- 4) สถานการณ์ของข้อคำถามที่เลือกมาใช้ในการวัดทางสังคมมิติจะต้องเป็นสภาพปกติที่สะท้อนการปฏิบัติในชีวิตประจำวันและมีความมั่นคงถาวรในการปฏิบัติ

ดังนั้นการสร้างแบบวัดทางสังคมมิติจึงต้องมีรายละเอียดของคำแนะนำในการวัดอย่างชัดเจนและสามารถทำให้ผู้ตอบเข้าใจในจุดมุ่งหมายของข้อคำถามอย่างเด่นชัดว่าจะเลือกให้คำตอบไปเพื่ออะไร ลักษณะของเกณฑ์สถานการณ์สังคมที่นำมาเป็นข้อคำถามนั้นจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้ตอบ เช่น เลือกเพื่อนที่ต้องการนั่งเรียนใกล้ เลือกเพื่อนที่ต้องการทำงานร่วมกัน และเลือกเพื่อนที่ต้องการเล่นด้วย โดยที่ผู้ทำการวัดจะต้องอธิบายรายละเอียดถึงวิธีการทำสังคมมิติ วัตถุประสงค์ในการทำ เพื่อให้ผู้ตอบสามารถตอบคำถามได้ตรงกับความเป็นจริงและถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

การศึกษาความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติ เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดในด้านความเที่ยง ในการวัดทางสังคมมิติที่ถือว่ามีความคงที่ในการวัดนั้น จะต้องสามารถอธิบายได้ว่าสิ่งที่วัดคืออะไร มีความสัมพันธ์กันในระดับใด โดยเปรียบเทียบความคงที่ของผลการวัดแต่ละครั้ง จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการวัดทางสังคมมิติที่กระทำต่างวาระกันด้วยวิธีการวัดแบบทดสอบซ้ำ และในช่วงเวลาของการวัดผลคะแนนที่ได้จากการได้รับเลือกจากเพื่อนในแต่ละครั้งมีความคงเส้นคงวา อีกทั้งการเลือกของผู้ตอบแต่ละครั้งไม่มีการเปลี่ยนแปลงคำตอบ จากการวิเคราะห์ความเที่ยงของการวัดทางสังคมมิติ พบว่าการกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้และวัยของผู้ตอบ เป็นตัวแปรที่มีผลต่อความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติ (K. M. Evan, 1966) และจากการศึกษาถึงความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติของนักการศึกษาหลายท่าน พบว่า การกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ในแบบวัดทางสังคมมิตินั้นสามารถทำได้ทั้งการจำกัดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้และไม่จำกัดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ในแต่ละเกณฑ์สถานการณ์ แต่เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติและการนำสถิติมาใช้ในการวิเคราะห์ผลจึงควรสร้างแบบวัดที่จำกัดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ จากการศึกษาของ Eng and French (1948) พบว่า การเลือกตอบ โดยไม่มีการจำกัดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้นั้นจะเป็นวิธีที่ยุติธรรมแต่จะเกิดความยุ่งยากในการเลือกตอบและการตรวจสอบคุณภาพของผลการวัด และสำหรับการจำกัดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ให้เลือกได้โดยให้ตอบเพียง 2 ตัวเลือกนั้น เป็นการจำกัดขอบเขตของการเลือกตอบเกินไป สำหรับการกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ที่เหมาะสม

และมีความคงที่ของการวัดทางสังคมมิติสูงควรใช้จำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ 5 ตัวเลือก และจากการศึกษาถึงตัวแปรด้านการกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้นั้นพบว่า ความคงที่ของ ผลการวัดทางสังคมมิติจะแปรผันตามจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ที่กำหนดในการวัดทางสังคมมิติ (Gronlund, 1959)

นอกจากนี้การกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ยังต้องพิจารณาที่วัยของผู้ตอบด้วย เนื่องจากวุฒิภาวะและความสามารถของเด็กแต่ละวัยนั้นไม่เท่ากัน วัยของผู้ตอบจึงเป็นอีก ตัวแปรหนึ่งที่ควรได้รับการพิจารณาในการสร้างแบบวัดทางสังคมมิติ เนื่องจากเด็กในแต่ละวัยมี พัฒนาการทางสังคมและวุฒิภาวะที่พัฒนาขึ้นตามลำดับ ฉะนั้นในการสร้างแบบวัดทางสังคมมิติ จึงต้องคำนึงถึงภาษาที่ใช้ คือ ต้องมีความชัดเจน เข้าใจง่ายและมีจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ที่ เหมาะสม เพื่อให้ได้คำตอบที่สะท้อนความรู้สึกที่แท้จริงในเด็กแต่ละวัย Bonney (1943), Dumrin (1949), Bryd (1951) และ Gronlund (1955) ได้ศึกษาถึงตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความคงที่ ของผลการวัดทางสังคมมิติเกี่ยวกับวัยของผู้ตอบตั้งแต่เด็กในระดับประถมศึกษาตอนต้นหรือวัย เด็กตอนกลางจนถึงเด็กในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือวัยก่อนวัยรุ่น พบว่า ความคงที่ของผล การวัดจะมีค่าสูงขึ้นตามวัยของผู้ตอบ และเมื่อทำการศึกษาถึงตัวแปรเกี่ยวกับการกำหนดจำนวน ตัวเลือกที่เลือกได้ร่วมกับวัย โดยพิจารณาจากระดับการศึกษา พบว่า ความ คงที่ของผลการวัด ทางสังคมมิติจะแปรผันตามวัยของผู้ตอบร่วมกับการกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ เด็กแต่ละ วัยจะมีความสามารถในการตอบแบบวัดที่มีจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ต่างกัน กล่าวคือ ผู้ตอบที่อยู่ใน ระดับประถมศึกษาตอนต้นจะมีความสามารถในการตอบแบบวัดที่มีจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ น้อยกว่าผู้ตอบที่มีวัยสูงกว่า จากการศึกษาของ Moreno (1953) พบว่าจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ที่ เหมาะสมกับเด็กวัยอนุบาลนั้นควรจะมีจำนวนต่ำกว่า 3 ตัวเลือก สำหรับเด็กในระดับประถม ศึกษาตอนต้นนั้นจะสามารถตอบแบบวัดทางสังคมมิติที่กำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ ตั้งแต่ 3 ตัวเลือกได้ดี และเด็กในระดับประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาและอุดมศึกษาจะสามารถ ตอบแบบวัดทางสังคมมิติที่มีจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ 5 ตัวเลือกได้ดี (Gronlund, 1959)

จากผลการศึกษาข้างต้นพอที่จะสรุปได้ว่า ความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติจะ แปรผันตามวัยของผู้ตอบและจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ของการตอบ ในขณะที่ทำการวัดจึงต้อง ทำการควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติ เช่น ระยะเวลาของ เวลาในการทดสอบซ้ำ สถานการณ์ที่เป็นข้อคำถาม สภาพแวดล้อมทางสังคม เป็นต้น เพื่อให้ ผลการทดสอบมีความเที่ยงและความตรงมากที่สุด

วิธีการทางสังคมมิติมีพัฒนาการมานานกว่า 50 ปี แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการวัดทางสังคมมิติมีอย่างแพร่หลายในช่วงปี ค.ศ.1940 ถึงปี ค.ศ.1960 เท่านั้น และมีแนวโน้มที่จะลดลง อาจเนื่องมาจากมีการศึกษาในทุกแง่มุมแล้ว ประกอบกับมีข้อจำกัดในการใช้สถิติวิเคราะห์และการใช้เครื่องมือในการวัดกับเด็กบางวัย เช่น ในวัยเด็กตอนต้นที่ยังไม่สามารถอ่านและเขียนได้ หรืออาจจะเป็นเพราะวิชาการทางด้านจิตวิทยาสังคมมีการเน้นจุดสนใจไปทางด้านการจัดการ การจัดองค์กร และด้านองค์กรของรัฐ มากกว่าการจัดการทางการศึกษา ทำให้การศึกษาเกี่ยวกับสังคมมิติน้อยในระยะต่อมา แต่ในปัจจุบันสังคมมีความซับซ้อนมากขึ้นทำให้สังคมในโรงเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงจากเดิม ประกอบกับมีการพัฒนาวิธีการทางสถิติที่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมมิติได้ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีผลต่อความคงที่ของการวัดทางสังคมมิติ ซึ่งพบว่าไม่มีผู้ใดศึกษามาก่อน โดยเลือกศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความคงที่ของการตอบ 2 ตัวแปร คือ การกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ตั้งแต่ 2 - 5 ตัวเลือก และวัยของผู้ตอบ ตั้งแต่วัยเด็กตอนกลางถึงวัยก่อนวัยรุ่น โดยทำการควบคุมตัวแปรด้านเวลาในการวัด สถานการณ์ที่เป็นข้อคำถาม สภาพทางสังคม ที่จะส่งผลต่อความคงที่ในการตอบ เพราะเห็นว่า ผลการวิจัยนี้จะสามารถนำไปสู่ข้อสรุปที่ชัดเจนในการกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ใน การวัดทางสังคมมิติของเด็กแต่ละวัย อันเป็นประโยชน์ในการประเมินความต้องการของบุคคล รวมทั้งการปรับพฤติกรรมแก้ไขปัญหาที่เกิดกับเด็กในชั้นเรียนและเป็นการพัฒนาเครื่องมือทางสังคมมิติให้มีความเหมาะสมกับวัยของผู้ตอบ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้และวัยของผู้ตอบที่มีต่อความคงที่ของคะแนนการวัดทางสังคมมิติ
2. เปรียบเทียบสัมประสิทธิ์ความคงที่ของอันดับคะแนนการวัดทางสังคมมิติที่กำหนดจำนวนตัวเลือกตั้งแต่ 2 ถึง 5 ตัวเลือกของผู้ตอบแต่ละวัย

สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าตัวแปรสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติ คือ การกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้และวัยของผู้ตอบ ซึ่งจากการศึกษาของ Eng and French (1948) ได้ทำการศึกษถึงความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติโดยกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ในการวัดต่างกัน พบว่า ความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติจะแปรผันตามจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้และ Moreno (1953) ได้ทำการศึกษาโดยรวบรวมงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวัดทางสังคมมิติ พบว่า ในการกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้นั้นต้องพิจารณาถึงวัยของผู้ตอบด้วย เนื่องจากเด็กจะมีพัฒนาการทางสังคมและวุฒิภาวะที่แตกต่างกันในแต่ละวัย การกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ที่เหมาะสมกับเด็กในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นหรือวัยเด็กตอนกลาง คือ จำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ตั้งแต่ 3 ตัวเลือกขึ้นไป และ เด็กในระดับประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นหรือในวัยเด็กตอนปลายและวัยก่อนวัยรุ่น คือ จำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ 5 ตัวเลือก ผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานดังนี้

การวัดทางสังคมมิติที่กำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้และวัยของผู้ตอบต่างกันมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้และวัยของผู้ตอบที่มีต่อความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติ คือ

1. การวัดทางสังคมมิติในวัยเด็กตอนปลายและวัยก่อนวัยรุ่น ที่กำหนดจำนวน ตัวเลือกที่เลือกได้ 2, 3, 4 และ 5 ตัวเลือก มีความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติสูงกว่าการวัดทางสังคมมิติในวัยเด็กตอนกลางที่กำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ 2, 3, 4 และ 5 ตัวเลือก
2. การวัดทางสังคมมิติในวัยเด็กตอนกลางที่กำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ 3, 4 และ 5 ตัวเลือก ความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติสูงกว่าการวัดทางสังคมมิติที่กำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ 2 ตัวเลือก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักเรียนที่อยู่ในวัยเด็กตอนกลาง วัยเด็กตอนปลาย และวัยก่อนวัยรุ่น อายุตั้งแต่ 6 - 15 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2541 โดยแบ่งวัยของผู้ตอบออกเป็น 3 ช่วง พิจารณาจากผลการศึกษาทางสังคมมิติของ J.L. Moreno ประกอบกับทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพและสังคมของอีริคสัน

2. ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ

- 2.1.1 การกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ในแบบวัดทางสังคมมิติ ได้แก่
  - การกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ 2 ตัวเลือก
  - การกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ 3 ตัวเลือก
  - การกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ 4 ตัวเลือก
  - การกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ 5 ตัวเลือก

2.1.2 วัยของผู้ตอบ ได้แก่

- วัยเด็กตอนกลาง อายุ 6 - 9 ปี (ระดับประถมศึกษาตอนต้น)
- วัยเด็กตอนปลาย อายุ 10 - 12 ปี (ระดับประถมศึกษาตอนปลาย)
- วัยก่อนวัยรุ่น อายุ 13 - 15 ปี (ระดับมัธยมศึกษา)

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติ

3. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติ ซึ่งใช้เกณฑ์สังคมมิติ 3 เกณฑ์ในการสร้างข้อคำถามตามวิธีของ Gronlund (1959) ซึ่งเป็นสถานการณ์ในห้องเรียน ได้แก่ สถานการณ์นั่งเรียนใกล้กัน เล่นด้วยกัน และทำงานร่วมกัน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ช่วงเวลา 1 สัปดาห์ระหว่างการทดสอบซ้ำทางสังคมมิติ ไม่มีผลต่อความแตกต่างของความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติ
2. สภาพการเรียนการสอนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละห้องเรียนไม่มีผลต่อความแตกต่างของความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติ
3. เกณฑ์สถานการณ์ที่เป็นข้อคำถามทั้ง 3 สถานการณ์ ไม่มีผลต่อความแตกต่างของความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติ

คำจำกัดความในการวิจัย

สังคมมิติ (Sociometric) หมายถึง การศึกษาความสัมพันธ์ทางสังคมภายในกลุ่มของนักเรียน โดยใช้แบบวัดทางสังคมมิติ (Sociometric test) ที่ประกอบด้วยข้อคำถามที่ให้ผู้ตอบเลือกบุคคลที่ตนพึงพอใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียน โดยกำหนดเกณฑ์สังคมมิติ (Criteria) ที่นำมาใช้เป็นข้อคำถามจำนวน 3 สถานการณ์ คือ สถานการณ์นั่งเรียนใกล้กัน สถานการณ์เล่นหรือคุยด้วยกัน และสถานการณ์การทำงานร่วมกัน

จำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ (The number of possible choices) หมายถึง รายการคำตอบที่กำหนดให้ผู้ตอบเลือกบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ในแบบวัดสังคมมิติจำนวน 4 ฉบับ คือ

แบบวัดที่กำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ 2 ตัวเลือก

แบบวัดที่กำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ 3 ตัวเลือก

แบบวัดที่กำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ 4 ตัวเลือก

แบบวัดที่กำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ 5 ตัวเลือก

วัยของผู้ตอบ (Ages of respondents) หมายถึง ช่วงอายุของเด็กในระดับประถมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 วัย ดังนี้

วัยเด็กตอนกลาง อายุ 6 - 9 ปี (ระดับประถมศึกษาตอนต้น)

วัยเด็กตอนปลาย อายุ 10 - 12 ปี (ระดับประถมศึกษาตอนปลาย)

วัยก่อนวัยรุ่น อายุ 13 - 15 ปี (ระดับมัธยมศึกษา)

ความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติ (Stability of sociometric results) หมายถึง ความคงเส้นคงวาของคะแนนและอันดับคะแนนของการได้รับเลือกจากการวัดทางสังคมมิติ โดยใช้วิธีการทดสอบซ้ำในช่วงเวลา 1 สัปดาห์ เพื่อใช้ในการตรวจสอบความเที่ยงของผลการวัดทางสังคมมิติ โดยพิจารณาเป็น 2 ลักษณะ คือ

1) ความคงที่ของคะแนนการวัดทางสังคมมิติ พิจารณาจากผลต่างของคะแนนการได้รับเลือกจากการวัดทางสังคมมิติ จากการทดสอบซ้ำในช่วงเวลา 1 สัปดาห์

2) ความคงที่ของอันดับคะแนนการวัดทางสังคมมิติ พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ความคงที่ (Coefficient of stability) โดยการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการได้รับเลือกจากการวัดทางสังคมมิติ ด้วยวิธีการทดสอบซ้ำในระยะเวลา 1 สัปดาห์ โดยพิจารณาค่าความสัมพันธ์เป็น 3 ระดับ คือ

สัมประสิทธิ์ความคงที่มีค่า 0.71 - 1.00 ถือว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูง

สัมประสิทธิ์ความคงที่มีค่า 0.31 - 0.70 ถือว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

สัมประสิทธิ์ความคงที่มีค่า 0.00 - 0.30 ถือว่ามีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้เท่าใดที่มีความคงที่ของการวัดทางสังคมมิติ สูงที่สุดในการตอบของผู้ตอบแต่ละวัย
2. เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจในการกำหนดจำนวนตัวเลือกที่เลือกได้ในแบบวัดทางสังคมมิติให้เหมาะสมกับวัยของผู้ตอบ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่น่าเชื่อถือต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย